

MARJAN MOHAR: Búške kuantrce

iz bovške govorice

Njšəŋga uəćira se srejšəta glauni kuantrci Pepa in Pepca tem u kauarnə nə placə. Sjedi tem Pepca an gljəda, kəda pride Pepa. Ta se prkaže. Usa zəšmragəna pride uən zad uegla an se zicne dou. Nəroćta eno kofe jən kuantarski krožek se zəčne.

»Jej, ti kunda ti, kuəd sə bla an zəkej sə təku svinjska, kej sə della?« prabə Pepca.

»Oje, je, jej, oje, je, jej, də bə ti ujədla, kej sə mə dəgaja, ojej, ojej. Nəuím, a je puhna luna al kej. Dabe, kər pridəm ta s trgouine dəmou, sem məurla uhpitə sirkuo muəko an cukər, a nə dobom prəd bajto tri mičkəne tujce an ən cejglc z nəpisəm uesəm taužənt uesəmstuo uesəmənuesəmdəsjet. Pojma niməm, kej bə tu puəmənihu? No, putəm grem po štenjəh gor nə genjk an tem uedprəm urata an šjəd sə zujəm cuokle ən ubujəm putouflne, dam dou fəcou an buərtufən zəmenjəm fuzejklne z gete. Pušjəd grjem u kuhnjə an tem uəidm mroutənga pəsa, kər je biu malo zblojən, sej je biu ku adən toukər dol nə tljəh. Pugledəm malo ukou, šjəd pa uidəm, zəkej se grje. Ti toukər ti, mə je pojedu duí čukulade an uso uédo je uən s kədina pulú, təku də je blu use muokro an pušljebljeno ukou. No, ugləunəm pəsa pustəm sniuat nəprej an grem u dniuno ən ka bi tem pa ...«

»Kej je blu tem, koga, kej?« je firbčna Pepca.

»Pa, pridəm nuətər ən zəgljədəm use firgonke putrgəne, təljer zlomljən nə tljəh, šunfid pupraskən, brgiše rəstrgəne, pumprce upəckane an moja ədina kundineža je bla fertik tem pud kaučəm. Ojej, ojej! Jest səm padla kar tu u juok. Use tu je prčiadla təmala psica. Pa bə blu təku dəlju brəz nje, də rajšə use tu putrpəm, ku də bə jo dala preč. No, šjədə səm spucəla še špajs, kər sə mi je lih dalo an šjəd səm pa še žvino nəfotrəla. Səm usekla malo frškine in nəbrala malo žətiuənce z birice. An lejtə səm puspraula uəd ućira, kər səm jəh nucəla. Šjəd səm šla u bajto, zəkurila šporgert, njeki pojədla in šjəd prlətiəla sem, də se pumínmo. Saj uidš, kajšna səm, še rukjə mə ni ratəlo z žejfo prou uprat,« se putuəži Pepa.

»Ha, ha, jah, slabo se tə godi, ni kej. No, jest səm bla pa dəma, ləžala an pušidə sem gljədla skuoz uekno ljədi, kər so hudilə mimo bajte. Use səm ubrajtəla. Ti, jou, də bə ti uidəla uno, kəku je bila upzejcəna, uəč barbe nə sebe kukər kirga družga. A ujəš, uəd kirga je? Ta je uəna uəd uəniga, kər je djəlu pər uənimo an je bil z uəno, kər je uženjəna z uənim an žiui tem u tejsti uasə blizo uəniga od tejste susjəde.... Lejo, lejo uəna lih tem je nje nona.. Ja, ja, saj prauəm čompe so dobre zə uəćirjo,« prau Pepca. Pepca je zmirəm kar niki guərila, də njəsə bjədu, pər čəm sə, čə si jo puslušu. Səmu s Pepo sta se skuəs zəstupile an zmiri sta uəjdle zə

kirga se grí. »Glih tuku je, lih ud uəniə je, ja. Rəjs so čompe an skuta təboljšə, še sploh zə nes, kər smo stare, ne pa təmalə cuərgəlnə, kr jəjo səmu bunbone an niti nə bəjdo bəč, kej so kukucə,« prau Pepa. An prau Pepa nəprej:

»Ueš kej tə puvem, jest morəm jət, me je kar sram bit taka ufrəmagəna tle u mjəstə. Aja, a vjəš kej səm slišəla tuəška, z uno, kar majo u Beukovi knjižənci njək natečaj u narečjə? A sə zətu də jəm daua vjətra? Hehe, saj neb nəč zəstupilə.« Pa prau Pepca:

»Lohko ja, səmu a nisua žjə prəstare zə tu?« Pepca je kar ustala an šla an ni slišəla nəč vəč.

»Ti jou, ti jou, kajšne munade jə grəjo pu glau, saj nəuje uəč zə sjə. Jou, jou, kej buo z njo?« Še Pepa grjə an puzabə plačət kofe an grjə suojo puot z uəčmi nə pecləh, də b uidəla kar nərbəč ukou sebe.